

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

De Ministro Eucharistiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Christi est in vino, quando manibus ministri actu dispensantis tenetur; vt dicit Hunnius: si ergo ibi est, fit vt etiam sub illis, partibus, quæ barbis adhærescunt, fit sanguis Christi. Nisi dicere velit; sub illis guttis vini esse sanguinem Christi, quæ in os ingressuræ sunt; sub illis quæ ad barbam adhæsuræ, non esse sanguinem Christi. Præclarè prorsus. Sed si Lutherus perpetim sibi metipse contradixit, quid mirum si idem faciat Lutheranus Prædicans Hunnius?

De Ministro Eucharistiæ.

QVÆRITVR XV. Vtrum quiuis homo baptizatus possit esse Minister cænæ. Respondet Lutherus affirmatiuè, tamen si adiungit; *Officium sibi neminem sumere debere, nisi vocatum, excepto casu necessitatis.* Probat, quia, vt ait Lutherus in captiuitate Babylonica cap. de Ordine, nos omnes, quotquot Baptizati sumus, aequaliter Sacerdotes sumus: quia scriptum est 1. Pet. 2. *Vos estis genus electum, regale sacerdotium, & sacerdotale regnum. Esto iam certus & sese agnoscat, quicumque se Christianum esse cognouerit, omnes nos aequaliter esse sacerdotes, hoc est, eandem in verbo & Sacramento quocumque habere potestatem.*

In libello de instituendis Ministris ad senatum Pragensem. *Sacerdos in nouo præsertim testamento, non fit, sed nascitur, non ordinatur, sed creatur. Nascitur verò non carnis, sed spiritus natiuitate, nempe ex aqua & spiritu, in lauacro regenerationis, suntque prorsus omnes Christiani sacerdotes, & omnes sacerdotes sunt Christiani: Anathemaque sit, sacerdotem alium asserere, quàm eum, qui est Christianus asseretur enim id absque verbo Dei, non nisi ex dictis hominum, vel antiquitate vsus, vel multitudine opinan-*

tium quorum quoduis pro articulo fidei statuere, sacrilegium & abominatio est.

Infra. Tertium officium (Sacerdotale) est consecrare seu ministrare sacrum panem & vinum, &c. Dicimus & hoc officium esse omnibus commune perinde atque sacerdotium. Idque non nostra, sed Christi asserimus autoritate, dicentis in caena nouissima: Hoc facite in mei commemorationem. Quo verbo etiam rasi Papista volunt sacerdotes factos, & potentiam consecrandi collatam. At hoc verbum dixit Christus omnibus suis presentibus & futuris, qui panem illum ederent, & poculum biberent: Quidquid ergo ibi collatum est, omnibus collatum est. Nec habent, quod hic opponant, nisi Patres, concilia, consuetudinem, & fortissimum articulum fidei illorum, qui est; Nos multi sumus, & sic sentimus, ergo est verum. Accedit testis Paulus I. Cor. II. Ego enim accepi à Domino, quod & tradidi vobis, Et hic Paulus ad omnes loquitur Corinthios, omnes faciens tales, qualis ipse fuit, id est, consecratores. Hæc & id genus alibi Lutherus, quibus antidotum reperies in Muricibus Prædicanticis cap. 19.

Quæritur XVI. Vtrum mulieres possint coquere & administrare cœnam. Resolutio huius Quæstionis ex præcedente apparet; cum enim mulieres sint sacerdotes, quemadmodum & alij omnes Christiani; sequitur eis hanc potestatem minimè esse negandam. Rogo te, inquit Lutherus lib. de instituendis Ministris quæ est illa magnifica potentia consecrandi, collata potentia baptizandi & verbi annunciandi? mulier baptizat & verbum vite ministrat, quo peccatum deletur, quo mors aeterna tollitur, quo princeps mundi eiicitur, quo cælum donatur, deniq; quo sese totam diuinam maiestatem in animam infundit. Mirū igitur, imò & plusquam mirum foret, si id, quod plus est, mulier posset, hoc est, baptizare & concionari, & non posset id quod

id quod minus est, hoc est, cœnam coquere & conuiuis apponere. Igitur *si quod maius & collatum est omnibus (etiam mulieribus) inquit Lutherus, nempe verbum & baptismus; non negatum quoque esse recte dicetur, id quod minus est, nempe consecrare, Etiam si deesset scriptura autoritas: sicut & Christus arguit. Anima plus est quam corpus; & corpus plus quam esca. Si Deus hoc donat; quanto magis illud?*

Habemus ergo apertè mulieres, ex Lutheri sententia, cœnam conficere & administrare posse: nam licet interdum musset Lutherus hoc sine vocatione non esse tentandum, nisi cum necessitas id exigit; sæpè tamen nec vocationis, nec necessitatis meminit; sed absolutè innuit, cœnam bonam & probam fore, si à muliere, etiam sine vocatione & necessitate administretur. Nam baptismus à muliere collatus iudice Luthero, validus est, ergo & cœna, quam coxit mulier, erit vera cœna: *nam inter baptizandum profertur verbum Dei viuificum, quod animas regenerat & à morte ac peccatis redimit; quod est incomparabiliter maius, quam panem & vinum consecrare; (& tamen hoc non minus per verbum Dei peragitur, ac baptismi actio) Est enim summum illud officium in Ecclesia, nempe annuntiare verbum Dei. Itaque & mulieres, dum baptizant, legitimo funguntur sacerdotio, idque non priuato opere sed publico & Ecclesiastico ministerio, quod ad solum sacerdotem pertinet. Hic nihil de vocatione, nihil de necessitate audis; sed id, quod mulieres agunt, ex officio sacerdotij sui agere disertissimè Lutherus asseuerat.*

Deinde quidquid sit de inconstantissimis Lutheri blateramentis, hoc saltem inde colligamus, mulieres æquè ac viros ad concionandum, ad Eucharistiã conficiendam & distribuendam, ad ligandum & soluendum &

ad alia sacerdotalia munia obeunda | vocari | vocatasque absq; vlllo obstaculo his functionib. fungi posse. Et quãuis se ingerant absq; vocatione & necessitate; Lutherus tamen etiam tunc, cum has duas condiciones requirit: (tamen si sæpe non requirit) nec baptismũ, nec cœnam, nec vllam aliam sacerdotalem, actionem à muliere obi, tam in dubium reuocat; sed vt validam subsistere sinit. At de hac Lutheri deliratione pluribus actum est in prædicantibus Muricibus.

Hunnius Tract. de Sacramentis, cap. 13. de Baptismo, à magistri sui Lutheri placito, toto cœlo diffidet. Negat enim, mulieres, etiam in articulo necessitatis, cœnam parare & administrare posse: hancque consecutionem inficiatur: *Mulieres, necessitate exigente, licitè & validè baptizant: ergo cœnam quoq; parare & administrare possunt, si hoc articulus necessitatis efflagitet: Ait enim, Eucharistia Sacramentum haud esse tanta necessitatis, quanta sit baptismus; ac proinde hanc mulieribus rectè permitti; non autem administrationem Eucharistie. Quæ quàm cum Luthero consonent, viderint Hunniani pulli, collatis cum Hunniana assertione iis, quæ antea ex Luthero attulimus.*

Quæritur XVII. Vtrum paterfamilias possit in necessitate administrare cœnam priuatim familiæ suæ. Negat Lutherus in colliquiis Sympos. Germ. Tit. de Sacramento Altaris; quod talis careat vocatione. Secundò quia multi hac ratione ministros Ecclesiæ contemnerent, nec ad eos confugerent; sed ipsi sibi cœnam pararent.

Antipharmacum.

QVAM hæc consentanea sint iis quæ ex captiuitate Babylonica, & ex libello de instituendis Ecclesiæ Ministris